

SZENTKIRÁLYI

HÍRMONDÓ

FÜGGETLEN KÖZÉLETI HELYI LAP www.szentkiraly.hu

Köszöntés Idősek Világnapja alkalmából

Október elseje az idősek világnapja. Ebből az alkalomból köszöntöttük mindazokat, akik hosszú élet munkáját, tapasztalatait tudják maguk mögött. Segítségükkel ápoljuk a hagyományainkat, száll generációról –generációra a sok tudás. *A cikk a 8. oldalon folytatódik.*

ÓVODAI ÉLET

Szeptember 1-én mi is megnyitottuk kapuinkat, megkezdtük a 2022-23-as nevelési évet. Előtte kis ismerkedésre hívtuk leendő kiscsoportosainkat – 20 kicsit üdvözölhettünk szüleikkel együtt –, körülnézhetek az oviban, kipróbálhatták játékaikat az udvaron és leendő csoportszobájukban. Összesen 71 gyermek jár intézményünkbe. *A cikk a 3. oldalon folytatódik.*

Október 23-i megemlékezés

A szentkirályi iskolások az idén október 21-én, pénteken tartották ünnepi megemlékezésüket az 1956-os forradalomról. Szabó Gellért polgármester 11óra 45 perckor helyezte el az emlékezés koszorúját '56-os emlékművünkél. Ezután a művelődési házban Dr. Steklács Jánosné és Jónis György felkészítő tanárok segítségével a 7. osztályosok megidézték az ötvenes évek hangulatát, a forradalom és a megtorlás eseményeit. A műsor után Szabó Gellért polgármester osztotta meg ünnepi gondolatait a jelenlévőkkel. *További fotók a műsorról a 2. oldalon.*

A TARTALOMBÓL:

- Új kotró-rakodó gépet vásárolt az Alapítvány •
- XVI. Őszi Helyi Termék Ünnepe Kecskeméten
- Garabonciás diák - Tanyák, templomok, hidak, sínek • Egyházi oldalak • Látogatás az Országházban • Az őszi kirándulás • Anyakönyvi hírek •

OKTÓBER 23-I MEGEMLÉKEZÉS

Október 23-i ünnepség a Művelődési házban. Folytatás az 1. oldalról.

Új kotró-rakodó gépet vásárolt az Alapítvány

Alapítványunk Kuratóriuma még idén tavasszal döntött arról, hogy a meglévő 19 éves kotró-rakodó gép pótlására új gépet vásárol. Az ezzel kapcsolatos tájékoztató során derült ki, hogy csak közbeszerzési eljárás lefolytatásával lehetséges a cél elérése, a szalonból történő közvetlen vásárlás kizárt. Hosszadalmas előkészületek után június 20-án jelent meg az ajánlattételi felhívás, amit a CE Dynamic Kft. nyert meg. Meglehetősen sok utánajárás, helyszíni szemlék, egyeztetések következtek, melynek eredményeként október 28-án megérkezett a kívánt műszaki felszereltséggel ellátott CASE 580SV típusú gép. Vételára 39,9 millió forint. Hálás köszönet az Alapítvány minden támogatójának, adakozójának, hiszen nélkülük erre gondolni sem tudtunk volna.

MEGHÍVÓ

**2022. november 18-án, 10:00 órától tartjuk a Szentkirályi Általános Iskola
MESEMONDÓ versenyét, melyre sok szeretettel várunk Mindenkit!
Helyszín: Művelődési Ház**

ÓVODAI ÉLET

A Csiga csoporttal Klári nénihez is ellátogattunk, segítettünk neki a tökpuclolásban ☺!

Bogi néni és Cintia néni jóvoltából gyönyörű őszi tőkös dekorációval gazdagodott óvodánk bejárata. Köszönjük!

(Folytatás az 1. oldalról)

Ez a hónap a beszoktatással, viszszaosztattással telt többnyire, de nem maradtunk programok nélkül. A Maci csoportosok lovas kocsikáztak a faluban. A Csigákkal szüretelni mentünk szintén lovas kocsival. Szabó Petikéék szőlőjében mutathattuk meg, hogy milyen ügyesek vagyunk. Vittünk kisollókat, vödörket, kosarakat és óriási lendülettel vetettük bele magunkat a munkába! Szinte észre sem vettük, s máris megtelt mindenki kosárkája és vödörkéje! Közben persze kóstolgattunk is. Míg mi séreányen dolgoztunk, Varga Zoli bácsi sem tétlenkedett: lovas kocsink eltört rúdját faragta, javította. Mire mi tele-

tömtük a hasunkat finom fánkokkal, amit Petike mamája süített nekünk, addigra a kocsí is indulásra kész lett, indulhattunk vissza az oviba, és megse áztunk nagyon. Szeptember 24-én szokásos családi napunkat tartottuk, csatlakozva a falu Szent Mihály napi rendezvényéhez. Főzés helyett az idén szendvicseket készítettünk, süti és üdítő is volt bőven. Közös táncos frissítő mozgással kezdtünk Szabó Ágika óvó néni vezetésével. A gyerekek szüleikkel három helyszínen játékos feladatokban „versenyezhettek”, nyomdákat gyűjtögethettek kis ajándékokért. A kerítésen kívül ugrálóvár várt mindenkit. Nagyon vidám délelőtt volt. Október 7-én

az Állatok világnapja alkalmából a Kecskeméti Vadasparkba kirándultunk busszal, mindhárom csoporttal. Ismét felejthetetlen élménnyel gazdagodtunk. Az ismerős és kevésbé ismert állatok minden gyereket elvarázsoltak, félelemmel vegyes kíváncsisággal sétáltunk a kifutók között. Nem maradhatott el a fa üregében bújkálás, a majmokkal bohóckodás, valamint a játszótér és a szabadtéri kondipark sem. Fáradtan, de élményekkel gazdagodva értünk vissza az oviba. Hagyományainkhoz híven „Tök jó” hetünket is megtartottuk. Töklámpásokat faragtunk, sült tököt kóstoltunk.

Ádámné Maróti Erika

XVI. Őszi Helyi Termék Ünnepe Kecskeméten

2022. szeptember 30. és október 2. között tizenhatodik alkalommal rendezte meg az Aranyhomok Kistérségfejlesztési Egyesület az Őszi Helyi Termék Ünnepet – Aranyhomok Portéka Vásárt, Kecskemét főterén a Hírös Forrás szökőkútnál.

Minden korosztály számára szórakoztató, közösségi programokkal készültek a szervezők.

A rendezvényen nagy sikerrel szerepelt a Szentkirályi Táncsoprot és a Szentkirályi Népdalkör is.

Az őszinteség megkönnyebbülést ad, tudunk-e beszélni a halálról?

Novemberben a mindenszentek és a halottak napja kapcsán szeretteink elvesztése, a halál, az elmúlás témája még intenzívebben jelenik meg. Gyakran felnőttként és gyermekként is megérint bennünket érzelmiileg ez az időszak.

Az elmúlás gyerekszemmel:

Míg régen azélet természetes része volt az időskor, a betegségek, az elmúlás, mai modern világunkban az idős, nagy beteg vagy haldokló családtag jelenléte kezd teljes tabuvá válni, ezzel együtt egyre kevésbé van eszköztárunk ezen természetes folyamatok értelmezésére.

A gyermekek elképzelése a halálról más, mint a felnőtteké, gyászfolyamatuk is más, sokban eltérhet. Gyakran időben eltolódva jelennek meg a gyászfolyamat jellemzői, ráadásul szélsőséges megnyilvánulások éppúgy jellemezhetik, mint a teljes passzivitás. (Mintha nem is érdekelné.) Sokszor éppen ezért nem a megfelelő reakciót kapják környezetüktől a gyerekek, így érzéseikkel, szorongásaikkal egyedül maradhatnak.

Már a kis óvodásokat is érdekli a halál témája, de mivel gondolkodásuk mágiikus jellegű – tehát a fantázia világa és a realitás nem válik szét – a halált még visszafordítható, általuk befolyásolható dolognak tartják. Nagyjából a kisiskolás korra értik meg az élet végességét.

Gyakori az úgynevezett anticiált (elővételezett) gyász is, amikor a családban egy krónikus beteg folyamatos leépülését követik nyomon. Ilyenkor erőteljes szorongás áraszthatja el őket, ezért is nagyon fontos, hogy gyermekünkkel beszélgesünk az érzelmeiről, félelmeiről, bár a dolgot tovább nehezíti, hogy a kicsik nagyon nehezen öntik szavakba érzelmeiket.

A gyermekek gyászfolyamata a tagadással kezdődik, amikor a passzivitás és a kontrollálhatatlan érzelmek egyaránt megjelenhetnek. A temetést követően lassan megindul a tudatosulás szakasza, ekkor a túlradó érzelmek, agresszív viselkedés mindig jellemző, de gyakran társul mellé bűntudat, önvád, szorongás is. A gyerekek a saját haláluk kapcsán is szorongani kezdenek, valamint nem ritkán magukat okolják a haláleset miatt (mert rossz voltam, haragos voltam stb.). Ugyancsak gyakori a szomatikus tünetek megjelenése (pl. fejfájás, mellkas szorítás). A gyászfolyamat előre haladtával a veszteség elfogadása szép lassan megtörténik, ami abban nyilvánul meg, hogy egy gyermek ismét egyre sikeresebben képes

alkalmazkodni a napi tevékenységekhez, a kortárs közösséghez, a szomatizáció mértéke csökken, az elhunytá váló emlékezés már nem okoz elkerülő magatartást, képes újra örülni bűntudat nélkül.

Mit tehetünk szülőként? Mindig értelmezzük gyermekünk számára a kialakult helyzetet. Magyarázatunk illeszkedjen életkorához, legyen egyértelmű. A halál ne legyen titok, hiszen a gyermek úgyis megérzi reakcióinkból, hogy valami nincs rendben, és ha nem kap magyarzatot, fantáziálni kezd, legfőlegmetesebb dolgokat feltételezve. Saját érzéseinket nem kell véka alá rejteni, a hiteles kommunikáció nagyon sokat segít a kicsiknek. A sok beszélgetés, együtt töltött idő lehetőséget ad arra, hogy választ kapjanak kérdéseikre. Számos mese áll már rendelkezésre, amelyek segítenek az érzések feldolgozásában. A temetésen való részvétel, később a temetőben tett látogatások ugyancsak a feldolgozást segítik elő, e mellett közvetítik a gyermek számára a családi összetartozásban rejlő biztonságérzetet, erőt. Lényeges továbbá, hogy a megszokott napi rutinok, tevékenységek ne maradjanak el, hiszen ezek ugyancsak a szorongás csökkentését szolgálják, biztonságos fogódzót nyújtanak. A gyermekkor gyászfolyamat természetes velejárója, ha a viselkedésben agresszió figyelhető meg (korábbi fejlődési szakaszba való visszaesés). Erősödhet a szorongás, a kicsiket gyakran rémálmok gyöttrik, megváltozhat az étvágy, romolhat az iskolai teljesítmény, a figyelem, a koncentráció, stb. Éppen ezért fontos jelezni az oktatási-nevelési intézményekben, hogy mi történhet a családban, hiszen átmenetileg ezen tünetek a gyászfolyamat természetes velejárói. Amennyiben úgy érezzük, hogy gyermekünk viselkedésében túlságosan szélsőséges jegyek, elhúzódó viselkedésváltozás figyelhető meg, érdemes pszichológust felkeresni. Az érzelmeket nem pusztán verbális úton lehet kifejezni. A játéktérápia, a fantázia világa ugyancsak segítség lehet a feldolgozásban. Ilyenkor a gyermek újra meg újra le tudja játszani a nehéz érzéseit, ugyanezt a célt szolgálja a rajz és a mese is.

A szülői viselkedésminta a gyász időszakában is nagy jelentőséggel bír, ezért nem mindegy hogyan viselkedünk gyermekünk jelenlétében: a legfontosabb és talán a legnehezebb szülői feladat ilyenkor, hogy képesek legyünk el-

bírni saját érzéseink mellett a gyermek negatív érzéseit is. Ezáltal támaszt nyújtva számára.

Napjaink jellemzője a felgyorsult élet. Gyorsan szeretünk, élünk, halunk, és gyorsan engedünk el. Miközben tudjuk, hogy az élet minden szakaszában szükség lenne időre, beszélgetésekre, együttlétekre, az érzelmek a gondolatok átadására. Mégis az utolsó időben – legyenek azok hetek, vagy hónapok – mintha elfogynának a szavak. De miért?

A legtöbb ember nem mer a végstádiumú daganattal, a tisztességben megöregedett szülővel az elmúlásról beszélni. Nem mer, mert a halál tabu. Nem mer, pedig tudja: ez az élet része éppúgy, mint a születés. Nem mer, mert azt gondolja, amiről nem beszélünk, az nincs, mert nem vagy ritkán látunk haldoklót, hiszen az emberek nem otthon a család ölelésében mennek el.

Dr. Bíró Eszter és társszerzője Bérczes Tibor nemrégiben a témában „A halál életkérdés” címmel könyvet jelentetett meg. Ők írják: tény, hogy akiknél testi bajok mellett súlyos lelki problémák is vannak, akik komoly lelki terhet cipelnek, azokkal nehezebb a gyászmunka. Ha a beteg szülő és a gyereke beszélnek az elmúlásról valóságot nyernek a szavak. Addig csak fantáziaképek lennének, azt hihetné az ember úgysem úgy lesz. Viszont, ha beszélgetünk, ha komolyan vesszük, és úgy gondolkodunk erről a dologról, mint ami meg fog valósulni – mert meg is valószínű – az félelmetes tud lenni. Terjed az a felfogás, hogy nem szabad rosszra gondolni, mert bevonzuk azt. Tehát ha beszélünk az elmúlásról, mintha meghívnánk a halált. A „halottól jót vagy semmit!” mondat sem arról szól, hogy aki nincs köztünk, arról csak jót mondhatunk. Ez nem a tiszteltet, nem a tapintat hangja, hanem a félelem: ha rosszat mondok róla, megidézem, visszatér, árt, bajt hoz rám. Ez a félelem máig nem szűnt meg.

A pszichológus azt állítja, aki elégedett az életével, úgy érzi, megvalósította álmait, valóra váltak a terveit, aki boldog életet tud maga mögött, az könnyebben fogadja az elmúlást.

Margó néni

GARABONCIÁS DIÁK

Tanyák, templomok, hidak, sínek
(Faragó István amatőr festő képkiallításához)

„Mindig, mindent adjál oda hazádnak. A világnaknincsen semmiféle értelmé számodra hazád nélkül. ... Csak adjál azt, ami legjobb életedben.” – tanít bennünket Márai Sándor író. Igaz ez, természetesen, „szűkebb hazánkra”, községünkre, Szentkirályra is.

Bizony, hasonlóérzés munkálkodhatott Faragó István helyi festőben, mikor egyik festményét Szentkirály községnek ajándékozta legújabb kiállításának megnyitóján. A nagyméretű olajfestmény a község látképe, benne a két templommal, ahogyan a kelet felől érkező utas láthatja. A festmény a Művelődési Házban nyer elhelyezést a köznyilvánosság számára, de sokan szívük falára is illesztik majd.

Hiszen kedvelője, barátja, rajongója szép számmal van már Faragó Istvánnak, miként az látható és érezhető volt október 7-én, kiállításának megnyitóján. E kiállítása pedig, reménység szerint, még tovább növeli tisztelőinek számát.

Petőfi Sándor jól ismert szavai: „Ott vagyok honn, ott az én világom...” hívogattak a plakáton a kiállítás megnyitására. A költői szavakérezhetően kijelölték a beavogatott festmények fő üzenetét. Az utóbbi évek szépen gyarapodó és beérő terméséből adott átfogó válogatást e kiállítás.

Jól teszi Faragó István, amikor bátran nyúl új festői kifejezőmódokhoz is. Jó érzéssel, biztos kézzel és szemmel teszi ezt. Látható volt vastag anyagfelhordással, festőkéssel alakított tanya életképe is.

Új, ám rögtön sok rajongót gyűjtő ábrázolásmódja a monokróm világ: a fekete és annak a fehérig világosodó árnyalatai, a néző tekintetét ellenállhatatlanul szögeznek a lényegesre, kiemelve például a helyi pusztai templom ég felé törő fehér tornyát. Határozott formai újítás a fehér fenyődeszkára diólazúrral felvitt, nagyszülői almáriumokból előkerülő szépia hatású fényképeket idéző tájképek köre.

Hagyományos technikájú akvarelljei külön is megállították a nézőket. A

kiállítási meghívó mottója nyomán az „Alföldi táj” nem csak egyszerű gémeskút és legelő, hanem a tájhazánk érzete.

Képkeretnek is lehet üzenete Faragó Istvánnál. A „Végtelen ős” című festményen egy Mohács környéki sín pár nyúlik a tér és az idő végtelenségébe, úgy, hogy akerete használt deszka. Mintha talpfák kereteznék a vásznat, már-már előidézve az egykori kátrányillatot.

A szentkirályi táj- és templomképek, kiskunsági hangulatok mellett a Mohács környéki Karasica patak egyik hídja, a máriakémeti templom; de tengerpart, tóháton táncoló lenyugvó nap is helyet kap a művek sorában.

Hangsúlyos és gyakori helyszín a szentkirályi református templom Faragó István festői életművében. Saját szűkszavúságával kifejezve: e „megunthatatlan csoda.” S valóban, színes olajfestményen, monokróm munkában, diólazúros deszkán legalább három égtáj felől ég a néző tekintetébe és lelkébe az „épített Ige”; a százhusz éves pusztatemplom, az egykori tanyai nép fizikai és lelki iránymutatója. Talán nem véletlen, hogy az egy hónapos kiállításnak a Szentkirályi Református Egyházközség gyülekezeti háza adott otthont. Balázs Hajnalka lelképásztor finom lélekkel, újító módon hívta meg a festőt és képeit.

Nem mehetünk el szó nélkül Faragó István tanyaábrázolásai mellett. A templom és tájképek mellett nem lehet nem észrevenni, hogy a festőt erősen foglalkoztatja a tanyák egykor volt élete és újabb elmúló világa.

Helyet kapott a szinte a kiállítás-megnyitó előtt, október elején befejezett „Elmúlásra várva” című olajfestmény is, magára hagyottan roskadó tanyaépülettel.

Faragó István a tanyákat étellel, munkával telten és elmúlásukban is úgy festi, ahogyan vannak. Nem szépít, nem másít. Ezért ideillenek Fülöp Lajos művészettörténésznek egy majdnem elfeledett író írásairól szóló szavai, amelyek a festő képiségére is tökéletesen alkalmazhatók.

„...úgy írja le ezt a patriarkális, egyszerű világot, melyben a kemény munkát fölváltja a pihenés ünnepe, melyben a nehéz kétkézi szerszámokat s a hidegtől védő gúnyát becirádázza a nép játékos leleménye, hol szívből fakad a jókedv és a dal, ünnepszámba megy a születés és a halál, vidám torokat, hangos lagzikat, még hangosabb szüreteket laknak, úgy írja le, mint ami van, te pedig folyton azt érzed, hogy mindez csak volt, vagy legalábbis múltfélben van.” Ábrázolásai „leírása valaminek, ami csakugyan van - vagy csak volt. Valaminek, mihez éppúgy hozzátartozol, mint a szülői házhoz vagy anyádhoz, s amit visszahozhatatlanul mégis elszakítanak tőled. Mint ha a leglelkedet szakítanak ki. Hogy minden elmúlik? Nem vigasztal.”

Vigasztalódás csak annyi, „... hogy mindez legalább meg van írva, megíródott, mielőtt végképp elmúlt volna, ilyen mindent meglátó, ismerő, szerető író írta meg, ilyen mestere a nyelvnek, ura a témájának, művésze az ábrázolásnak. Hogy legalább a könyvtárakban megőrizheted a szép életnek emlékét, mint nagyúri pincék ódon palackjai rég elmúlt szőlők hajdan napsütötte, élő venyigéinek nedűjét.”

Ha tehát elmúlnak tanyák, pusztai gémeskútak, legelők, ha a kátrányillatú talpfákat betonra cserélik, ha kiszáradt patakok hídjai elárvulnak, akkor nekünk is legyen annyi vigasztalódásunk, hogy jól látó, jó kezű festő festette meg, tette maradandóvá őket; ízléssel, mértéktartással, eleganciával. Hogy legalább a festményein megőrződnek az életnek képei, melyeket Szentkirályon szépnek tartunk.

Faragó Istvánnak további lelkesedést, alkotókedvet, időt, derűt kívánunk! Köszönjük nemes ajándékát!

Mi, nézői, pedig vele együtt vigyázzunk szentkirályi tájhazánkra, hiszen nélküle gyökértelenek lennénk; jól figyeljük meg lényegét és részleteit is, ellenállva a fenyegető fizikai és lelki-szellemi sivatagosodásnak.

Békesség veletek! A kő marad. A tanyák emléke is.

--bor--

KATOLIKUS ÉLET

Kedves Testvérek!

Puskás Mihály idős plébánosunk méltó nyughelyét mindenkinek módjában áll Mogyoródon megtekinteni, és az emlékezés virágait elvinni, egy imát elmondani. Jómagam, amikor visszakerültem Szentkirályra, olyan érzés támadt bennem, mint aki hazajön, mely kettősséggel párosult. Hiszen itt-ott a plébánián egy szemüveg, Mihály atya által használt tárgy minduntalan arra emlékeztetett, hogyan fogok én itt úgy helyt állni, ahogyan azt ő elvárná tőlem. Majd idővel, a tanultak és az életemen csiszolódott tudásom tett ilyenné, amilyen vagyok. Sok ismerős arc, hang ehhez a településhez köt. Olyan mély és szoros kapcsolat alakult ki köztünk veletek, mely végeláthatatlan. Ami ebben a nehéz időkből, talán mindannyiunkra rá is fér. Hiszen most nagy szükség van az összetartásra. Annak van itt az ideje, hogy ne szégyelljük, amink nincs, hanem segítsünk egymáson. Csak mi emberek tehetjük könnyebbé saját napjainkat. Sokan vagytok jó szándékúak és elkötelezettek, számtalan esetben bebizonyosodott már. Kérlek benneteket, ezt az utat kövesétek továbbra is, és ne csak külső köröknek segítsetek, hanem egymás között is megmaradjon az összetartás! Támasztotok mindig az Úr les és templomunk, én is tapasztalom, megélem mindennapjaimban...emberek vagyunk, így esendők is, a gőg, a harag most nem jó tanácsadó, hiszen talán sokan emlékeztek arra a mondasra, hogy „A szomszédok sem olyanok, mint régen”, mikor még kalákában házat építettek, paprikát szedtünk egymásnak. A tapasztalás sokat segít mindenhol, és bármely élethelyzetben vannak köztünk olyanok, akik már

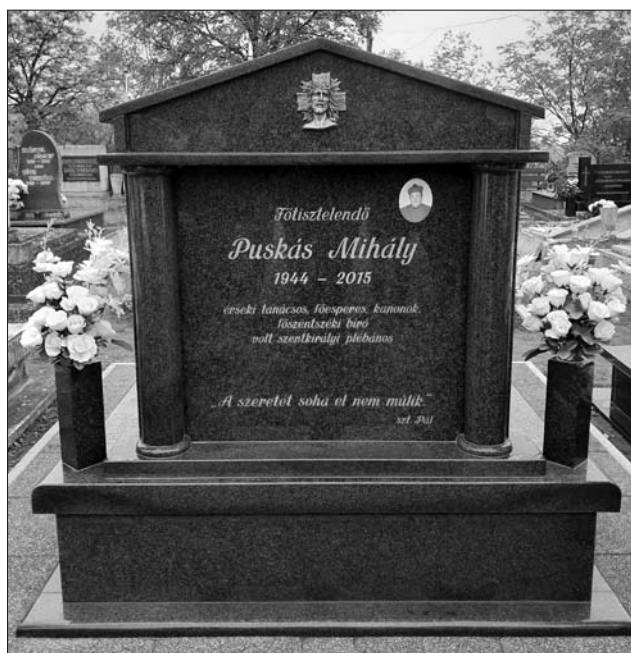
végigélték azt az időszakot, mely próbára tette őket, kapcsolataikat, családjaikat, nem szégyen tőlük kérdezni és tanulni.

Advent előtt talán ez is lehet egy jó gyakorlat arra, mennyire vagyunk befogadóak és elfogadóak egymással szemben.

Szeretettel közlöm az előttünk álló hónap liturgikus eseményeit és történeteit.

November 13-án a Máltai Szeretetszolgálat Erzsébet-kenyeret oszt a 08.30-as szentmise végén, egyben egy adománygyűjtő urna is ki lesz helyezve, melyen keresztül mi is tudjuk támogatni munkájukat.

November 20-a Krisztus Király ünnepe, mely alkalomra szeretettel hívom és várom azokat a kedves házaspárokat, akik jubilálnak, vagyis akik 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 éve házasság, vagy a 3 év is annyinak tűnik. Őket külön megáldom majd a szentmise végén. Mindazokat is hívom és várom, akik nem kerek évfordulót ünnepelnek, vagy nem kimondva, de valahogy mégis csak egy ünnepi alkalom a pár számára. Tehát akik 5 hónapja járnak ez is egy forduló, ami miatt öröm van a szívükben. Ezen alkalomra szoktunk meghívókat küldeni. Most is megtenném, de egyszerűen technikai akadályai vannak...nincs rá ember, aki segítene benne. Tehát ez a cikk lesz maga a meghívó és kérem, ugyanolyan sze-

rettel fogadják, amilyen szeretettel írom ezeket a sorokat...

November 27-e Advent 1. vasárnapja. A Roráté misék pontos rendjét hirdetem majd, illetve a kiskapunál lévő táblán látható lesz. Ezek a misék reggel 6 órakor fognak kezdődni. Igény esetén előre is tehető az időpont. Ha a kedves testvérek úgy érzik, hogy hajnalban 4-kor, vagy 5-kor szeretnének misét, én benne vagyok partnerként és így alakítjuk akkor.

December 4-én megérkezik hozzánk Szent Miklós püspök. Ahogy a finn akcentusából kivettem, fog hozni ajándékot és nemcsak a gyermekek, hanem minden olyan felnőtt számára is, aki gyereknek érzi magát. A szentmise a szokott rendben 08.30-kor kezdődik és eme mise végére időzítette a kedves Mikulás bácsi az érkezést...zajongani szabad, rajongani is.

*Szeretettel:
Molnár Zsolt plébános*

REFORMÁTUS ÉLET

Jézus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.” János 14, 6

Református gyülekezetünkben különleges esemény(ek)nek adtunk helyet októberben. Faragó István, amatőr festő kiállítása nyílt meg október 7-én a gyülekezeti termünkben, melyre nagyszámú közönség jött el. Ez a kiállítás nemcsak értékes és szemet gyönyörködtető volt, hanem különleges szálak, lelki élmények is fűződnek hozzá. Feltehetjük persze a kérdést, hogy mi köze van néhány festménynek egy gyülekezethez? Miért jött létre nálunk ez a kiállítás? Erre több válasz is van.

Személyes élményem, amikor az augusztusi Szent Király Szövetség találkozójakor a művelődési házban megtekintettem Faragó Pityu néhány festményét, és akkor egy hirtelen jött szikra, gondolat, vagy talán Isten Szentlelkének sugallata, hogy „kellene egy kiállítás tőle a gyülekezeti teremben”. (Még a teológiai professzoromtól Boros Gézától, hogy a Szentlélekért mondott könyörgések, jó ötletek formájában jelentkeznek. Ilyen lelki jó ötletnek tűnt ez is.) Megkérdeztem Pityut, hogy vállalná-e, lenne-e kedve hozzá, és örömmre igent mondott a felkérésre. Megbeszéltük, hogy októberben lenne jó, hiszen akkor van a Teremtés ünnepe is a keresztyén egyházakban, s éreztem, hogy a festő művei igencsak

kötődnek a teremtet világhoz.

Persze van még más is itt. Több festmény ábrázolja református templomunkat, környezetével együtt, s látszódik, érződik, ezek a képek szeretettel készülnek. Hol máshol lehetne helyet adni egy amatőr festő első kiállításának, ha nem ott, ahol valóban festői a táj, ahol ő maga is szívesen fest.

Református életünk a szokásos alkalmaikon túl egy új színnel tölthetett fel, többen megfordultak nálunk így, és Biblia-körünk, Házaskörünk, Baba-mama klubunk különleges „háttérket” kapott. Imasátát is végig járhattunk a képekhez kapcsolódóan, melyek békességet, nyugalmat árasztanak. Természeti környezet, az alföldi táj, az évszakok elevevénye, templomok, tanyák a jelenben és az elmúlásban – mind lehetnek olyan jelképekké is, melyek túlmutatnak önmagukon.

Jézus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.” Ez az Ige jutott eszembe a képek elmélyült szemlélése közben. Szinte mindegyik képen megjelenik az út, vagy egy kapu, amelyiknél nincs út, ott is van: a templomok vertikális utak ugyanis.

Vajon életutunkon rátalálunk-e? Vagy hagyjuk, hogy ő megtalálja? Pityu képei nem biztos, hogy ezzel a céllal készültek, de lelkeszként én ezeket is belelátam a képekbe. Az biztos, hogy

az elmélyült szemlélődésre, a természet szeretetére vezet bennünket.

A különleges képműkiállítás záró alkalma egy gitárest is volt a gyülekezetünkben. Balázs Róbert rockzenét, szólókat, komplett szórakoztató estet tartott már második alkalommal gyülekezeti körben. A kellemes estén még a festővel is lehetett beszélgetni. Megállapítottuk, hogy milyen különleges, hogy mind a gitáros, mind a festő önállóan kezdett el foglalkozni választott hobbijukkal, tehetségükkel. „Autodidakta” módon – így szoktuk mondani; az amatőr szó nem fedi ugyanis a valóságot egyikük esetében sem, egyszerűen csak nem híresek, de kimagasló tehetségek!

Kíváncsi voltam a festő személyére is, így kérdezgetni kezdtem, interjúra hívtam a nem amatőr festőt. Ezt az interjút a facebook oldalunkon olvashatják! (BH)

Szeretettel várunk mindenkit a novemberi alkalmainkra is!

Gitáros Istentisztelet – november 13. vasárnap 10 óra

Bibliakör – november 17. csütörtök 18 óra

Házaskör – november 24. csütörtök 18 óra

Advent első vasárnapja, úrvacsora – november 27. vasárnap 10 óra

Baba-mama klub – november 16. délután 4 óra, november 23. délelőtt 9.30 óra

Köszöntés Idősek Világnapja alkalmából

(Folytatás az 1. oldalról)

Szeretettel gondolunk rájuk, s nem csak ezen a napon, hanem az év minden napján, hisz szeretetükkel, bölcsességükkel ők is mindig a rendelkezésünkre állnak. Idős koruk tapasztalatával helyükre tudják tenni a dolgokat, tudják mi a jó, amit tovább adhatnak, s tudják mi az a rossz, amit el kell kerülni a következő generációknak.

Feladatunk lehetővé tenni számukra az öregkorhoz méltó életet, támaszt nyújtani nekik a pihenés

éveiben. Vigyázni kell rájuk, segíteni őket, hogy a hosszú évek kemény munkája után örömteli életet élhessenek.

Érezzék, hogy nem hagyjuk magukra őket, hogy fontos részei életünknek. Szüleink és nagyszüleink mosolya és gondoskodása rengeteg erőt sugároz felénk, a kitartásuk, szeretetük felbecsülhetetlen kincs számunkra.

Jó egészséget, tartalmas, boldog életet kívánunk minden idős ember társunknak!

Könyvtár, Információs és Közösségi Hely nyitva tartása

2022. november 2-től.

Hétfő: zárva

Kedd:

12:30-tól 17:30-ig

Szerda:

13:30-tól 17:30-ig

Csütörtök:

13.30-tól 16 óráig

Péntek:

13.30-tól 15 óráig

Szombat: zárva

Látogatás az Országházban

Október 7-én, pénteken a felső tagozatos tanulókkal Budapestre kirándultunk. Utazásunkhoz ingyenes vasúti közlekedést vettünk igénybe. A Margit-szigeten jártunk, megcsos-

dáltuk a zenélő szökőkutat, majd osztályonként tettünk egy sétát a vadsparkig. Délután ellátogattunk a Parlamentbe. 45 perces idegenvezetést kaptunk, melynek során megte-

kinthettük a koronázási ékszereket és az Országház legszebb helyiségeit. Felejthetetlen program volt ez a kirándulás mindannyiunk számára.

Bimbóné Ádám Mónika

AZ ŐSZI KIRÁNDULÁS

Egy szép napon, pontosan október 7-én reggel, elindultunk Kecskemétre. A buszon jól elfértünk. Mikor odaértünk az arborétumba, nagy kapu tárult elénk. Az arborétum gyönyörű hely, még úgy is, hogy már jártam ott. A reggeli után fociztunk, utána egy játszótéren találtuk magunkat. A hely hatalmas volt, mellette egy erdő terült el. Gyönyörködtünk benne, de nemsokára mennünk kellett. A következő utcél a kilátó volt, hamar oda is értünk. Körülbelül negyven méter magas lehetett. Amikor felértünk, csodálatos látvány tárult elénk, még a domb is látszódott. Utána az amerikai növények között sétáltunk, amelyek nagyon szépek voltak. Ezután kimentünk az arborétumból, és elindultunk a vízműdombhoz, ami háromszázötven méter magas volt. Miután kigyönyörködtünk magunkat a domb tetején, lementünk, és egy picit játszottunk még, majd visszabuszoztunk az isibe. Remélem, felsőben is elmegyünk kirándulni!

Varga Szabolcs, 4. osztály

Egy szép őszi napon elmentünk az alsósokkal kirándulni. Az arborétumba indultunk. Mindenki nagyon izgatott volt. A negyedikesek, vagyis mi, piros színű busszal mentünk. Daniella, Hanna, Lili, Sári, és én ültünk hátul. Mikor megérkeztünk az arborétumba, éppen ünnepségre készültek. Mi már éhesek voltunk, így leültünk és jókat falatoztunk. Amikor a többiek is végeztek, ámentünk a játszótérre. Nagyon sok játék volt ott. Például sítalp, amivel négy gyerek tudott egyszerre menni. Mi nagyon jól tudtunk vele haladni. De volt ott még fészekhinta, mászóka, csúszda, és sok más játék. Amikor kijátszottuk magunkat, elsétáltunk egy nagyon magas kilátóhoz. Tényleg nagyon magas volt, legalább tízszintes. Amikor lejöttünk,

tovább sétáltunk az amerikai növények felé. Sok érdekességet láttunk útközben. Az ösvények jobbra-balra kanyarogtak. Tünde néni volt egy applikációja a telefonján, és beazonosítottuk vele, hogy milyen növényeket láttunk. Nagyon izgalmas volt. A tónál bevártuk a többieket és leültünk enni. Mindenki falatozott, és amikor végeztünk, elsétáltunk a vízműdombhoz. Fel is sétáltunk rá. Az út körülbelül háromszázötven méter volt. Volt fent egy fa, amire felmáshztunk, így pár centivel magasabban voltunk a többieknél. A lefelé út nagyon meredek volt. Hazafelé is busszal mentünk, és amikor visszaértünk az iskolába, akkor már nagyon fáradt voltam. Nagyon jó volt ez a kirándulás!

Csontos Csenge, 4. osztály

Október hetedikén elmentünk Kecskemétre az arborétumba. Nyolc órakor felültünk a buszra. Gyorsan oda is értünk, és elkezdtünk reggelizni. Utána ámentünk a játszótérre, ott gyakoroltunk egy négyszemélyes sítalppal menni. Hamar bele is jöttünk, és megkérdeztük a tanárokat, hogy versenyünk-e. Ők azt mondták, hogy igen. Le is győztük őket! Azután más játékokkal is játszottunk még. Majd elmentünk megnézni az arborétum növényeit, majdnem az egészet bejártuk. Megtaláltuk a kilátót is. Nagyon magas volt, és már onnan láttuk következő állomásunkat, a dombot. Utána még ettünk egy kicsit. Gyalog sétáltunk át a vízműdombhoz, amire fel is mentünk. Lilivel nagyon sok tücsköt fogtunk. Utána le kellett menni. Szerencsére könnyebb volt lefelé menni, mint felfelé. Még játszottunk egy kicsit a parkban, és vásároltunk is a büfében. Visszafelé is busszal jöttünk. Ez a kirándulás nagyon jó volt.

Körtvélyesi Hanna, 4. osztály

Az őszi kirándulásról fogok nektek írni. Egy szép októberi napon az alsósok reggel nyolc órakor elindultak az arborétumba Kecskemétre. Két szép luxusbusz jött értünk. Meg is érkeztünk. Éppen egy rendezvényre készültek, de minket ez nem zavart. Gyorsan megreggeliztünk a padoknál, és mentünk is tovább. Elérkeztünk egy játszótérre, egy órát töltöttünk ott. Utána tovább indultunk az erdei úton. Gyönyörű növényeket láttunk közben sétáltunk. Eljutottunk a kilátóhoz, ami nagyon magas volt. Aztán még egy kicsit sétáltunk, és végül összefutott a négy osztály a kijáratnál. Szépen lassan átsétáltunk a szabadidőközpontba. Ott felgyalogoltunk a dombra, ahová háromszázötven méter hosszú út vezetett. Gyönyörű volt a kilátás, sőt, még kosármecset is nézhettünk fentről. Még egy kicsit nézelődtünk fent, aztán lesétáltunk, de itt még közel sem volt vége a kirándulásnak. Elmentünk a büfébe, utána a játszótéren töltöttük az időnket. Volt egy csomó kacagás, meg szórakozás is. Aztán jött értünk a busz, ami ráadásul egy retro busz volt. Visszafelé is jó volt a hangulat. Végül megérkeztünk Szentkirályra az iskolába. Nagyon jó volt ez a kirándulás!

Susa Patrik, 4. osztály

M44 AUTÓÚT ÉPÍTÉSÉRŐL

A faluban lakók alig tudnak, vagy érznek valamit az országot átszelő útépítésről, pedig van látnivaló, elszörnyedni az óriási gépek látványos munkáin. A felvétel a nagykőrösi határ mentén készült.

vecsei

Százötven éve halt meg Déryné, a vándorszínészet csillaga

Schenbach József gyógyszerésznek Jászberényben 1793. december 25-én, karácsonykor megszületett Róza nevezetű leánya. A gyermek kicsi korától arról ábrándozott, hogy színésznő lehessen. Ebben segítségére volt kellemes hangja, egyéniségének megnyerő modora. Így hamarosan a közönség kedvence lehetett. A dédelgetett álma egészen fiatalon, 17 évesen kezdett megvalósulni. A színháztörténetben művész-, illetve férje néven vált világhírűvé. Déryné Széppataki Róza, a magyar vándorszínészet jelentős alakjává vált a XIX. században.

Gyermekkorában, mint minden polgári lányt, németszóra, hímzésre és zenére is tanítottak. A kislány azonban valami megmagyarázhatatlan vágyat és készletet érzett a színház világa iránt. Rajongott a közönség előtti szereplésért. Ez a kedvező pillanat 1810 márciusában jött el az életében. Ettől kezdve a színpad lett az ő igazi világa, mindene. Énekpróbáról táncpróbára rohant, onnan előadásra sietett, majd újabb próba és szövegtanulás következett. Sőt még a fellépő ruháit is ő szabta, varrta és hímmezte. Több férfi szerelmes lett belé, de ő ezeket rendre visszautasította. Csak a színháznak élt.

Széppataki Rózát 1813-ban Katona József, a Bánk bán szerzője, Kecskemét szülötte levéllel lepte meg. A szerelmes férfi aláírásként csak a monogramját/K. J./ tüntette fel. Róza így nem tulajdonított jelentőséget a levélnek. Pedig Katona tényleg szerelmes volt a színésznőbe. Az ifjú primadonna közben férjhez ment Déry István színészhez. Katona József szerelmi álmából így nem lett semmi.

Megtörtént, hogy a korszak legjelentősebb drámaírója és legnagyobb színésznője nem találtak igazából egymásra! Déryné házassága érzelmileg nem volt sikeres. Évek múlva teljesen elhidegültek egymástól, mely szakításhoz vezetett.

Az asszony közben szerelmi kalandokon esett át. Pesten és több vidéki színházban jelentős sikerei voltak a színpadon. Hívták Bécsbe, a császárvárosba. De nem hagyta el hazáját. Egerben játszott, amikor a Kolozsvári Magyar Színházból keresték fel, hogy szerződjön oda. Ugyanis nem volt magyar színész, aki operát és éneket adott volna elő. A kérést örömmel vállalta, s elutazott Erdélybe.

Három évadot játszott a szépséges Kolozsváron, amikor 1827 végére a színház anyagi helyzete megrendült. Ezért Déryné otthagyta a hálás közönséget. Erdélyből Kassára sodorta az élet. Ott is mindig óriási taps és virágözön fogadta a nagyszerű színészi alakításait. A hálás közönsége versikével, koszorúkkal halmozta el. Nagyszerű játékaival meghódította nézői szívét. Egy évtizedet töltött a felvidéki városban. Egy-egy évadban 25-30 szerepet is eljátszott: opera, tragédia, vígjáték egyaránt szerepelt a műsorban. Szinte minden műfajban otthonosan mozgott, igazi színészi östehetség volt. Az 1833. február 15-én műsorra került Bánk bánban ő játszotta Melindát.

A Pesten megnyílt Nemzeti Színház őt is szerződtette. Ott is nagyon sok jelentős alakítása volt különböző darabokban. Azonban felette is eljárt az idő. Az 1840-es évek elejére új művészgeneráció

ció nőtt fel. Déryné stílusa, öltözködése, divatja idejétmúlt lett, nem tudott váltani sem. Az ellene irányuló színikritikákat nehezen vagy egyáltalán nem tudta elviselni. Ezért vidékre menekült. Játszott még Kassán, Kolozsváron, majd 58 évesen végleg abbahagyta a színészetet.

Miskolcra költözött nővéréhez. Ezt követően hosszú és magányos esztendőket követtek a volt primadonna magánéletében. Többek biztatására megírta emlékiratait. Naplója a memoáirodalom gyöngyszeme. Hiszen volt bőven miről írnia az egykori színésznőnek! Szegénységben, sokak által elfeledve, testi bajoktól szenvedve tengette élete hátralévő éveit. Déryné Széppataki Róza 150 évvel ezelőtt 1872. szeptember 29-én, 79 éves korában, Miskolcon hunyt el. Ott is lett eltemetve. A Szent Anna temetőben alussza színészi álmait.

Kenyeres Dénes

ÉTKEK, TIPPEK, FORTÉLYOK

Birsalmás kosárkák

Hozzávalók: A tésztához: 15 dkg vaj, 20 dkg finomliszt, 6 evőkanál víz (hideg), 1 csipet só. A töltelékhez: 75 dkg birs, 1 ek vaj, 3 ek cukor, 1 késhegynyi fahéj (őrölt).

Elkészítése:

1. Először elkészítjük a tésztát: a lisztet egy tálba szitáljuk, szórunk rá egy csipet sót. A hideg vajat apróra vágjuk, a liszthez adjuk, és gyors mozdulatokkal összekeverjük. Hűtőbe tesszük egy órára.

2. Közben elkészítjük a töltelékét. A birsalmát megmossuk, megpucoljuk, kivájjuk a magházát és felszeleteljük.

3. Felmelegítjük a vajat, a birsalmát rádobjuk, megszórkuk cukorral és fahéjjal, és néha kevergetve sűrűre főzzük.

4. Kivesszük a tésztát a hűtőből, lisztetett deszkán vékonyra nyújtjuk, (kb.

2 mm) és fánksszagatóval kiszúrjuk.

5. Vajazott-lisztezett muffinformába helyezzük a tésztakorongokat és beleigazítjuk. (Nem kell nagyon nyomkodni, az omlós tészta nem tűri, hogy sokat macerálják.)

6. Megtöltjük a birspürével, és a tetejükre helyezünk egy-egy téglalapnyi tésztát a fel nem használt hulladékból. (Ne töltsük nagyon tele, mert ha sülés közben a birs kibugyog, akkor bera-gasztja a kosarakat a formába, és az életben nem vesszük ki belőle. Legalábbis egyben.)

7. 180 fokra előmelegített sütőbe tesszük, és szép aransárgára sütjük.

8. Pár percet hagyjuk hűlni, majd egyszerűen kiszedjük őket a formából, és porcukorral meghintve tálaljuk. Nekem ebből a mennyiségből 15 kosárkám lett.

Október időjárása

Az egész hónap minden szempontból kiegyenlített volt. Volt részünk bőven az indián nyárból, a szép őszi kirándulásra alkalmas napokból. Alig volt nap, hogy a nappali hőmérséklet ne érte volna el a 20 C fokot. Talán a hónap utolsó napjai voltak kissé hűvösebbek pár fokkal. Ezek a napokon hajnali gyenge fagyok előfordultak. A csapadék viszont elkelt volna, hiszen kezdett szeptemberi elfogyni, a gabonák kelése kicsikozódni. Talajmunkákra alkalmas volt az idő. Szomorú, hogycsapadék viszont gyakorlatilag nem esett. A nyolcadik legszárazabb és a kilencedik legmelegebb október volt az idei 1901 óta - írta az Országos Meteorológiai Szolgálat a Facebookon közzétett bejegyzésében. Az adatok szerint a legszárazabb októbert Magyarországon 1965-ben regisztrálták, a legmelegebbet pedig 1966-ban.

A csapadékos szeptembert egy nagyon száraz október követte, az eddig beérkezett csapadékadatok alapján az országos átlag csupán 9,5 milliméter volt, ami kevesebb, mint 20%-a az 1991-2020-as átlagnak, így ezzel a nyolcadik legszárazabb október volt az idei 1901. óta. Havi 20 milliméternyi csapadékoszeget csak kevés meteorológiai állomáson regisztrálták, de az Észak-Dunántúlon és az Alföldön nagyobb területen

5 milliméter alatt maradt ez az érték. Közölték, a Hármas-Körös környékén az idei október volt a legszárazabb a 20. század kezdete óta, ott több állomáson még az 1 millimétert sem érte el az összesített csapadék. Az október nemcsak száraz volt, de 1,7 Celsius-fokkal melegebb is az 1991-2020-as átlaghoz viszonyítva. Ezzel az értékkel pedig (a 20. század eleje óta) a kilencedik legmelegebb októberen vagyunk túl.

Egy kicsit visszamenve az előző hónapokra a természetbe, észre lehetett venni néhány említésre érdemes megfigyelést. A varjak száma lecsökkent, viszont hollót gyakorlatilag már mindenütt láthatunk, elsősorban erdőkben, ligetekben. Általában párban, vagy egyedül repülnek. Jellemző hangját felismerhetjük. Madarunk fáciányuk nagyságú. A másik, amit észre kellett, hogy vegyünk, elszaporodtak a gyíkok. Szinte mindenütt találkozhattunk a kis hullókkal. Mindkét állatfaj elszaporodása egyértelműen egyes növényvédőszeresek forgalomból történt kivonásával magyarázható.

Csapadékviszonyok: 1-én 2,2 mm, 22-én 1,2 mm, 27-én 0,1 mm. Összesen: 3,5 mm. A sokévi átlag: 34 mm. A cikk némi internet felhasználásával készült.

Vecsei

HIRDETÉSEK

* Szentkirályon, és a vele szomszédos településeken szántót, legelőt, kaszálót vásárolnék vagy bérelnék. Bencsik Jenő telefon: 06-20/9424-219

* Szentkirály vonzáskörzetében, szántót bérelnék vagy vásárolnék! Szabó Sándor 06-30-258-4495.

* Elektromos hálózat felújítása, érintésvédelem kiépítése, villanybojlerek javítása, vízkömentesítése. Érdeklődni az alábbi telefonszámon: 06 20 928-8334.

Anyakönyvi hírek

Született: Sonkolyos Lehel 2022. 10. 05. anyja neve:

Lévai-Szekeres Adrienn,

Kovács Luca 2022. 10. 15. anyja neve: Rohács Fanni, Tóth Barnabás 2022. 10. 31. anyja neve: Takács Alexandra

Elhalálozott: Kocsis Ferencné sz.név: Tóth Mária Magdolna 67 évet élt, Sárosi Vilmos élt 70 évet.

Közérdekű telefonszámok

Általános segélyhívó: 112

Rendőrség: 107

Kecskeméti Rendőrkapitányság:

06 76 484-684

Tizakécskei rendőrőrs:

06 76 441-155

Körzeti mb. Urbán Ferenc:

06 70 624-8060

Hatósági állatorvos

Dr. Molnár Gyula:

0670 776-5920

Szabó Gellért polgármester:

06 70 3371-341

Dr. Szűcs Zsolt háziorvos:

06 30 9832- 966

Kovács Pál tanyagondnok:

06 20 547 4778

Deák Béla tanyagondnok:

06 70 380 2196

Polgárőrség: 06 70 3371-340

*A Szentkirályi Általános
Iskolaszervezésében az idén
is megrendezésre kerül a*
**JÓTÉKONYSÁGI
GÁLAMŰSOR**

*2022. november 25-én,
pénteken 17 órától
a Szentkirályi
Művelődési Házban.*

**Fellépnek: a Szentkirályi
Általános Iskola
diákjai és tanárai**

**A rendezvényen
a Szentkirályért
Közalapítvány
számlájára pénzt
gyűjtünk, melyet
iskolánk
otthonosabbá
tételére
szeretnénk elkölteni.**

*Szeretettel várunk
mindenkit
rendezvényünkre!*

MEGHÍVÓ

30 ÉVES A SZENTKIRÁLYI TÁNCCSOPORT

*Találkozót szervezünk a Szentkirályi Ifjúsági Táncsoporthoz
valamennyi táncosának, akik az elmúlt 30 évben
gazdagították és színesítették a csoport életét!*

*Szeretettel hívunk és várunk 2022. november 12-én, 17 órára
a szentkirályi Művelődési Házba egy jóízű vacsorára,
kötetlen beszélgetésre, közös múltidézésre!*

*Vacsorához lehetőség szerint hozz sós süteményt,
üdítőt, esetleg szeszesítalt!*

**Takácsné Kis Mártika 0670/4557626
Darányiné Bencsik Marcsi 0670/338-3504**

Szeretettel hívunk és várunk!

Szentkirályi Táncsoport

Falu részlet

A fenti című festményét adományozta Művelődési házunknak FARAGÓ ISTVÁN amatőr festő, természetesen fel is szerelte. A kép 200X90 cm-es, az arányosságot mutatja a két kis Faragó csemete a fotón. István! A falu nevében köszönjük.

Vecsei

SZENTKIRÁLYI HÍRMONDÓ független közéleti lap

Megjelenik havonta. Kiadja Szentkirály község önkormányzata. **Felelős kiadó** Szabó Gellért polgármester. Telefon: 06 76 597 011. E-mail: polgarmester@szentkiraly.hu. **Felelős szerkesztő:** Vecsei Ferenc, telefon: 06 70 214 1325. **Munkatársak:** Katzné Almási Zsuzsanna iskolaigazgató, Balázs Hajnalka lelkes, Kenyeres Ambrusné, Takácsné Kis Márta, Kenyeres Dénes, Dr. Kenyeres Tibor, Kutasi Ferenc, Molnár Zsolt plébános, Szabó Gellért polgármester. **Szerkesztőség címe:** Polgármesteri Hivatal, 6031 Szentkirály, Kossuth Lajos u. 13. telefon: 06 76 597 011, **E-mail:** sztkhirmondo@gmail.com **Az újságcikkek leadási határideje** minden hónap 3-ig, lehetőleg elektronikus formában a fenti címre. Készül 300 példányban. Nyomda: Kécske Nyomda Kft. Tiszakécske, telefon: 06 76 441 519. Felelős vezető: Tóth Géza. A hírmondóval, és a hirdetésekkel kapcsolatos további információk a www.szentkiraly.hu honlapon.